

Trilogia de la Nataixa

El somni de la Nataixa, He guanyat i Epíleg

Autora: Iaroslava Pulinóvitx. Traducció: Marta Rebon

Personatges: Nataixa (adolescent de setze anys). Les tres respectives Nataixes comparteixen edat i nom, però res més, són personatges diferents en cada peça.

Espai: Rússia (tres interiors)

Temps: actual

SINOPSI

El somni de la Nataixa. En aquest monòleg coneixem la Nataixa, una adolescent conflictiva, pobre, educada en un orfenat rus. La seva mare, que exercia la prostitució, va morir a mans del seu xulo i amant. La Nataixa ha conegut un atractiu periodista (en Varela) que l'entrevista per saber per què s'ha llençat des d'un tercer pis. Ha estat un mer accident? Una juguesca? O un intent de suïcidi? La Nataixa troba

en aquest periodista algú que se l'escolta, algú en qui pot projectar els seus somnis de futur, algú a qui estimar. Però el periodista té parella i només busca la notícia. Així que la Nataixa, desenganyada, descarregarà tota la seva ira contra la seva rival, ara en coma.

He guanyat. En aquest monòleg coneixem la Nataixa, una adolescent perfecta dins d'una família perfecta de classe mitjana. És la filla ideal i l'estudiant modèlica: toca el piano, estudia idiomes, competeix en natació. I té la fortuna de superar un càsting per ser la presentadora d'un programa juvenil de molt èxit. El seu ego, però, es veu tocat quan sap que ella no era la primera opció, sinó una altra companya

seva, la innombrable, a qui des de sempre ha tingut mania. Però l'equip pedagògic de l'escola fa que la innombrable sigui desestimada per a la feina, ja que és una noia conflictiva i psicològicament inestable. Aquesta enveja es torna odi quan la Nataixa sap que el seu amor, un enginyer de so del programa, ha acollit a casa seva la innombrable perquè són amics de fa temps i no té enlloc on anar. La Nataixa no dubta a fer que triï entre l'una o l'altra. I La Nataixa guanya.

COMENTARI

Per als qui creïem que la nova dramaturgia russa estava representada per noms com Vassili Sigarev (*Plasticine*) o els germans Presniakov (*De professió, víctima*), una nova fornada de joves autors ens demostra que estàvem del tot obsolets. D'entre les noves veus destaca la d'una noia de vint-i-pocs anys, Iaroslava Pulinóvitx, la qual amb diverses obres (*No penso tornar* o *Com atrapar una cleptòmana*) ha aconseguit un destacat ressò nacional

(amb diversos premis) i també internacional. La peça que aquí ens ocupa és l'anomenada *Trilogia de la Nataixa*, composta per dos monòlegs del voltant d'una hora de durada (*El somni de la Nataixa* i *He guanyat*) i d'una peça breu titulada *Epíleg*, on una adolescent que es diu Nataixa envia una carta d'amor al seu cantant de pop preferit: Dima Bilan. Ens ocuparem específicament dels dos primers monòlegs. Tant l'un com l'altre són impecables en la seva escriptura, i més tenint en compte que la seva autora els va escriure en plena adolescència. A mesura que la seva protagonista parla, vas quedant atrapat pel seu relat, dit gairebé a mode de confessió el primer i de diari personal el segon. Ambdues es dirigeixen a una tercera persona que les escolta, que les «interroga» sense dir res, però que mitjançant aquest silenci furga en les seves particulars maneres de viure i veure el món que les rodeja. A aquest algú —que som nosaltres— no li és fàcil jutjar els comportaments d'ambdues